

ת"פ (תל אביב) 63884-06-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 63884-06-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 63884-06-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד דניאל חקלאי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[17.06.2024]

כבוד השופט איתן קורנהאוזר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין,

תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתקופה הרלוונטית, היו הנאשם והמתלוננת נשואים כ- 7 שנים ולהם שני ילדים קטינים,

בת 4 (להלן: "הקטינה") ובן 9 חודשים (להלן: "הקטינים"). כתב האישום המתוקן מתאר איומים שונים שהיפנה

הנאשם כלפי המתלוננת במועדים שונים, כפי שיפורט להלן.

בתאריך 11.8.20 איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"עד שאני אמות את תראי את הפרצוף שלי לטוב ולרע... חכי חכי, חכי להשלכות, ולעונשים... חכי חכי אני אגרום לך

לבכות, חכי דמעות קטנות עוד לא באמת הרסתי לך את החיים, לא באמת פגעתי לך בלב וגמרתי אותך, חכי".

"מחר אין אילת יש עבודה רגיל, אוחחחח איך את תשלמי על זה אוי איזה תכניות יש לי בראש בר מיין, חכי עוד לא

התחלתי..."

"זה לא הולך להיות גירושים מכוערים, ממש מכוערים, אני מדבר איתך ברמה שאני לא יודע איזה גירושים מכוערים

שמעת עליהם, הגירושים המכוערים האלו אני אספר לכל מי שאני יודע, 400 חברים בפייסבוק... ידעו הכל הכל, אני

הולך לזיין לך את הצורה בום בום בום נשבע לך נשבע לך".

"עד שאני אמות אני אמרר לך את החיים, גם כשלא נהיה יחד אני אמרר לך את החיים, יש לנו שני ילדים משותפים כל החיים, אוי כמה אני אשטוף להם את הראש אני אגיד להם שקרים... את כל החיים אני אמרר לך כל יום אני אגרום לך לעוד טיפת עצב. תקשיבי ותקשיבי לי טוב, את הרצפה הזאת אני אשבור אם קובי והילה ועידו נכנסים אלי הביתה, כל עוד אני לא אישרתי עכשיו והוא נכנס לפה להביא לי כוסברה, אוי ואבוי על החיים שלך אם קובי והילה נכנסים לפה לבית שלי בלי אני אישרתי יש? אני לא צריך להראות את הפרצוף העצבני והכועס שלי, אני יכול לדבר עם חיוך... אני יכול לדבר איתך בכל דרך שאת רוצה, אני לא נורמלי, החלטה שלך יש? רות סוף".

"חכי יבת זונה חכי מה שהיא אמרה לי עכשיו, חכי חוקי, אבל את תסבלי המון עד סוף ימי חייך, חכי חכי, גם אם תתחתני אני אמרר לכם את החיים עד שהוא יגיד לך שהוא לא מאמין עליו".

"כל עוד ואין חתימה על אפס שקלים... שמי פלונית... מאשרת בזאת שפלוני לא חייב לי כלום ואני לא חייבת לו כלום ואין חובות בינינו, עד שאין את המכתב הזה אין גט, אני אגיד לך את זה בקול שתקליטי את זה לאמא שלך הזונה שתמות, אין גט עד שאת לא חותמת".

בתאריך 7.9.2020, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנושאים כספיים, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"במקרה שלנו אם זה לא יסתדר זה יהיה בעיתונות אוקיי, יהיה בלאגן ענק, אני לא אוותר עליהם יום אחד. אני לא אוותר עליהם יום אחד ואת לא תראי ממני שקל במזונות שקל...". "אם אני לא אראה יום כן יום לא את הילדים ואם אני אצטרך לשלם מזונות, יהיה בלאגן... תקשיבי אם תהיה העברה אחת מהחשבון שלי לחשבון שלך ויהיה רשום העברת מזונות אני חותך את הזיין והורג את שני הילדים שלי ואותי, הורג את כולם, את כולם אני הורג... אני צוחק אבל יש סיכוי שזה יהיה... שקל לא יהיה מזונות, לכי תעבדי בלילות, לכי תהיי מלצרית יאללה זדייני".

בהמשך, על רקע ויכוח בנוגע להון העצמי שהושקע בדירה, איים הנאשם על המתלוננת באומרו, בין היתר:

"... אולי מגיע לך 100 או 150 אבל עד שנגיע לשם, אני אמרר לך את החיים... אני רק אומר שאם את תלכי לשם אני גומר אותך... אם את מערבת אנשים זרים ולוקחת עורכי דין אני גומר אותך... אם אני משלם מזונות אני גומר אותך".

"את הבן אדם האחרון אחרי היטלר וערפאת שמתו שאני רוצה שישאר לי, את מוכנה לעוף מפה זבל, את מוכנה לעוף מפה, אין בינינו שתי מטר אני לא רוצה לשבת לידך... איפה אני אוכל בעמידה בת אלף, אני רוצה לאכול עם הבת שלי, אני רוצה רבע שעה ביום יחתיכת זבל הלוואי תמותי, לכי להתקלח אני רוצה לשבת עם הבת שלי בכיף... אני אוהב שאת בוכה, תבכי תבכי, כל פעם אני אביא לך כאפה אחרת".

בנוסף, איים הנאשם על המתלוננת בנוכחות הקטינים, באומרו:

"אחרי שאני אגמור אותך אני אלך לטיפול, מבטיח, אני אתרפא עד שאני אגמור אותך, אני לא אלך לטיפול, אני רוצה להיות בשיא שלי עכשיו אני יכול לירוק עליך בפנים".

"שאני אגמור אותך את תהיי מאלה המסכנות שנראה כאילו הם בכו אתמול, אבל הם לא בכו שנה, יש להם רק דמעות".

"...כשאני אגמור אותך אני לא אדאג, כשאני אגמור אותך...מעכשיו אני הולך להיות נאצי עם המילולי שלי חכי".

בתאריך 12.9.20, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"... דרך אגב כל משפחת מילס שלא תיכנס לפה, אם עוד פעם אני רואה משפחת מילס פה זה הסוף של כולכם..."

בהמשך, הוסיף ואיים הנאשם על המתלוננת בנוכחות הקטינה, באומרו:

"אני ביקשתי פעמיים אל תדברי אליי מילה ציוץ ליד הילדה, למה כי זה יכול להיות קקה כי את לא כשירה לדבר,

מספיק פעם אחת את מאשימה אותי אני נכנס בך אני גומר עלייך, את לא רואה שיש נאצי מולך, אל תריבי איתי

תדברי אלי יפה ואני אדבר אליך יפה... אין לך כוח את מוזמנת לקפוץ מקומה 10, מי שקופץ מקומה 10 מת רק

שתדעי, בלילה שכולם ישנים ובא לך למות את יכולה לקפוץ מקומה 10, אף אחד לא יבכה עלייך".

בנוסף, באותו מועד, ירק הנאשם לעברה של המתלוננת.

בתאריך שאינו ידוע למאשימה, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"תשמעי יש לנו שני ילדים ביחד, אני אגיד לך את זה במשפט לא איום... הילדים שלנו את יודעת, יש לנו משהו משותף,

עד שאת תמותי ואני אמות אני מבטיח לך, אני מבטיח לך, לא יהיה לך הרבה אושר בחיים האלו, כל יום, כל יום אני

אעשה לך רע חוקי מבטיח לך... תקשיבי אני הולך לזיין אותך חוקית, בלי משטרה חוקית אני אגמור אותך שכן אדם

הוא נאצי בראש הוא יתן לך... אני אכתוש את הבן אדם עד שישבו עליך שבעה, נשבע לך נודר לך נדר עד שתהיי בת

80 שאני אמות אני אגמור אותך אבל את תסבלי המון עד סוף ימי חיך".

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, ובהסכמת הצדדים, הופנה עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר שרות המבחן. בהמשך,

לאחר שהצדדים טענו לעונש, התבקש הממונה על עבודות השרות לערוך חוות דעת בעניינו. הנאשם נמצא כשיר

לביצוע עבודות שרות.

תסקיר שרות מבחן

3. שרות המבחן פירט את נסיבות חיי הנאשם, בן 40, ללא עבר פלילי, גרוש מהמתלוננת מזה כשנה וחצי ולהם שני

ילדים משותפים. לנאשם רישיון לעסוק בתיווך מקרקעין, ובשנתיים האחרונות הוא עובד כעצמאי וכשותף במשרד

לתיווך נדל"ן. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות, וטען כי הרקע להתדרדרות יחסיו עם המתלוננת הוא חשדותיו

כי היא אינה נאמנה לו, רצונה להתגרש, וכן סוגית חלוקת הרכוש בגירושין.

שרות המבחן נפגש עם המתלוננת אשר טענה כי הקשר עם הנאשם התאפיין, לאורך נישואיהם, במורכבות ובאלימות

פיזית, מילולית, רגשית וכלכלית מצדו. עוד טענה, כי היא חווה מתח ביחסייהם כיום ועדיין חוששת מפניו.

שרות המבחן קיבל מידע ממספר גורמי טיפול אשר טיפלו בנאשם במשך תקופה מאז האירועים. בשל צנעת הפרט

לא יפורטו התרשמויות הגורמים השונים, אשר שימשו חלק בלתי נפרד מהערכת שירות המבחן לגבי הנאשם. שרות

המבחן התרשם כי הנאשם מתאפיין בדפוסי אישיות וחשיבה נוקשים, צרכי שליטה מוגברים וקושי בוויסות רגשות

והתנהגות. לצד זאת, הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו, מקבל אחריות, מביע חרטה, וכן הוא מטופל מזה כשנתיים

בטיפול פרטני ומזה כשנה בטיפול ייעודי למניעת אלימות במשפחה. בהתחשב בנתונים אלה, העריך שרות המבחן כי

על הנאשם להעמיק את הליכי הטיפול ורכישת כלים נוספים לוויסות התנהגותו ורגשותיו. לפיכך, המליץ שרות המבחן

על הטלת צו מבחן למשך שנה וכן ענישה ממשית בדרך של של"צ למשך 250 שעות. לגבי בקשת הנאשם לביטול

הרשעתו, ציין שרות המבחן התלבטות משמעותית, אולם בשל פגיעת הרשעה ביכולת הנאשם להתפרנס כמתווך

נדל"ן, וכן השלכת פגיעה זו אף על המתלוננת וילדיו, הומלץ לשקול את ביטול ההרשעה.

ראיות לעונש

4. המתלוננת העידה במסגרת הראיות לעונש, כי עברה עשור של התעללות מתמשכת מצד הנאשם במהלך

נישואיהם, וכי היא חוששת מפניו עד היום. כמו כן, העידה כי מזה כשלוש שנים וחצי היא מטופלת באגף הרווחה מתוך

רצון להשתקם. המתלוננת הוסיפה כי בתם מטופלת אצל פסיכולוגית, וההוצאות בגין כך הן אינן מאפשרות לה טיפול

ראוי בעצמה.

5. המאשימה צרפה פסיקה לתמוך את טיעוניה לעונש.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט בכתב האישום המתוקן, וטען כי מדובר באיומים קשים כלפי המתלוננת ואף התעללות בה. בטיעונו הוסיף כי מעשי הנאשם מהווים פגיעה חמורה בערכים המוגנים, וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשים. לגבי מיקום הנאשם במתחם הענישה, התייחס ב"כ המאשימה להיעדר עבר פלילי ולטיפול בו שולב הנאשם מזה כשנתיים, כפי שפורט בתסקיר שרות המבחן. יחד עם זאת, ציין את התרשמות שרות המבחן מהנאשם, ופירט לגבי ההערכה ביחס לדפוסיו הנוקשים וקשייו לווסת את התנהגותו. לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה לו עתר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת. אשר לבקשת הנאשם לבטל הרשעתו, טען ב"כ המאשימה כי הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה, כאשר לא צירף כל אישור לגבי פגיעה אפשרית של הרשעה בפרנסתו וכן טען כי סוג העבירה אינו מאפשר את ביטול ההרשעה.
7. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, וטען כי חלק מהדברים שיוחסו לנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הם דברים חמורים אולם מבחינה משפטית יש למקמם ברף נמוך ביותר של עבירת האיומים. לטענתו, יש להתחשב בכך שמדובר באיומים אשר בוצעו בשלוש הזדמנויות בלבד במשך פרק זמן קצר לפני למעלה משלוש שנים, ומאז לא נפתחו כנגד הנאשם כל תיקים חדשים. עוד הדגיש את הרקע לביצוע העבירות, של הליך גירושים במהלכו נאמרים לא פעם דברים קשים בין בני זוג בשל פרץ רגשות. בנסיבות אלה ביקש לקבוע מתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שרות. ב"כ הנאשם טען כי בין אם יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ובין אם יש לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, הרי שיש לבטל את הרשעתו בשל פגיעה שתגרם לפרנסתו. לפיכך, עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן.
8. הנאשם בדברו, תיאר כי העבירות בוצעו בתקופה מתוחה של מגפת הקורונה, במהלכה הוא והמתלוננת שהו בביתם ולא עבדו, נתון שהביא למתחים, לריבים, ואף לניבולי פה משני הצדדים. לטענתו, שילם מחיר יקר על הדברים שאמר, עליהם הוא מקבל אחריות מלאה, ומאז האירועים הוא החל בטיפול בעצמו. עוד הוסיף, כי מעולם לא נקט באלימות פיזית כלפי אדם אחר. הנאשם מיקד את בקשתו לביטול הרשעתו, כשטען כי הרשעה תפגע באופן קשה מאד בפרנסתו וביכולתו לעמוד בתשלום מזונות גבוהים שנפסקו לגביו. לבסוף, תיאר הנאשם כי כיום הוא נמצא במקום אחר, מנהל זוגיות עם אישה אחרת ומבקש להינשא לה.
- דין והכרעה
סוגיית ביטול ההרשעה
9. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית קודמת לבחינת הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 2327/19 גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019); רע"פ 3195/19 יניב אגוזי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.7.2019)). לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה חריג בו יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם.
- את סוגיית ביטול ההרשעה יש לבחון בהתאם לשני התנאים המצטברים שנקבעו במסגרת הלכת כתב (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה יוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם, לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה חמורה וקונקרטיית בסיכויי שיקומו, וכי אין די בטענה כללית לפיה "ככל הנראה" ייגרם נזק(רע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 והאסמכתאות המפורטות שם (24.3.2019), (להלן: "ענין בר לוי")). עוד נקבע, כי אין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 אלירן צפורה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 והאסמכתאות שם (3.3.2013); רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.2015); אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013)).

10. ב"כ הנאשם טען כי הותרת הרשעה על כנה תיפגע בעיסוקו של הנאשם כמתווך נדל"ן, כאשר לדבריו לא ניתן לעסוק בתחום עם הרשעה פלילית. ב"כ הנאשם לא הציג כל ראיה לביסוס טיעונו וכל שנטען הוא האמור בתסקיר שרות המבחן, כי הוצג בפניהם רישיון ממשרד המשפטים לעסוק בתיווך מקרקעין.

ראשית, המחוקק לא קבע מניעה לעיסוק בתיווך מקרקעין לאדם עם הרשעה פלילית. יתרה מכך: אף אדם אשר ריצה מאסר בפועל רשאי לקבל רישיון לתיווך במקרקעין, ככל שחלפו 6 חודשים משחרורו מהכלא (סעיף 5(א)(5) לחוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו - 1996 (להלן: "לחוק המתווכים"). סייג רלוונטי אפשרי שנקבע בחוק, לגבי מתווך במקרקעין המורשע בהליך פלילי, מתייחס ל"עבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין" (סעיף 14א' (5) לחוק המתווכים). ב"כ הנאשם לא טען דבר לגבי עבירות האיומים שביצע הנאשם כלפי בת זוגו, ככאלה העונות על רכיבי סעיף זה בחוק המתווכים. כך, לא ברור מטיעונו ההגנה האם וכיצד עבירת האיומים במקרה הנדון מבססת את הוראת סעיף 14א' (5) לחוק המתווכים. לגבי סוגיה זו, הדורשת בחינה פרשנית, אפנה להלכה לפיה אין די אף ב"מידת ודאות קרובה לנזק":

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה".

(רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.11.2014)).

שנית, ככל שהיה עולה בידי ההגנה להוכיח שהעבירות בהן הורשע הנאשם עונות על הוראת סעיף 14א' לחוק המתווכים, ולכן מוגדרות כ"עבירת משמעת", חוק זה הותיר את שיקול הדעת לגורם המקצועי באופן בו ועדת משמעת צריכה לדון ולהחליט בעבירות משמעת (ראו בהרחבה הוראותיו של סעיף 14 לחוק המתווכים). את שיקול הדעת המוקנה בחוק לוועדת המשמעת, הרחיב המחוקק בדרך בה קבע אמצעי משמעת שונים אשר ביטול הרישיון הוא הקיצוני שבהם (סעיף 14יט' לחוק המתווכים), ואף אמצעי משמעת על תנאי (סעיף 14כ' לחוק המתווכים). יצוין, כי לא הוצגה כל ראיה לפיה בגין הרשעה בעבירת איומים נשלל רישיון תיווך במקרקעין של מאן דהוא. כך, לא הוכחה בראיות פגיעה חמורה בנאשם בעצם הרשעתו או פגיעה כלשהי.

שלישית, בהתחשב בחשיבות שראה המחוקק לאפשר לגורם המקצועי הממונה את הפעלת שיקול הדעת בהעמדה לדין בשל עבירת משמעת, אני מוצא כי אין לפעול בדרך שתימנע קבלת מידע זה מאותו גורם מוסמך:

"הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים".

(רע"פ 5018/18 בוגזלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018). ראו עוד: רע"פ 1746/18 אלחנן יהודה פלהיימר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (26.4.2018)).

רביעית, אף ככל שהיה עולה בידי הנאשם להוכיח פגיעה ממשית בו, היה מקום לתת משקל מכריע לשיקול הדעת של הגורם המוסמך:

"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתו של המבקש לשמש מתווך (ההדגשה אינה במקור) או מדביר, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים הטעון רישוי, מן הראוי כי הדבר יהיה גלוי בפני גורמי הרישוי המוסמכים בעניין" (ענין בר לוי, פסקה 8).

חמישית, לגבי שיקול הדעת הקיים לוועדת המשמעת בחוק המתווכים, אין השפעה לענין סמכות הוועדה לשאלה האם הורשע הנאשם או שמא בוטלה הרשעתו, זאת בהתאם להוראת סעיף 14 כח' (א) לחוק המתווכים הקובע כך: "ענישה או זיכוי בהליכים פליליים או בהליכים משמעתיים על פי דין אחר, אינם מונעים נקיטת הליכים על פי חוק זה נגד מתווך במקרקעין בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעים או זיכוי על ידי ועדת המשמעת בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים או הליכים משמעתיים על פי דין אחר נגדו." (ראו התייחסות לסוגיה זו, במקרה בו התקבל ערעור המדינה על ביטול הרשעתו של מתווך מקרקעין - עפ"ג (חי') 32764-04-16 מדינת ישראל נ' עמית קנדלקר (31.5.16)).

לפיכך, לא עלה בידי הנאשם לעמוד באחד התנאים המצטברים הנדרשים לביטול הרשעתו, ומכאן שאין מקום להרחיב בשאלת סוג העבירה בהקשר זה. אציין בתמצית, כי במקרה הנדון יתכן שסוג העבירה, כשלעצמו, אינו מהווה מכשול בפני ביטול הרשעה. בשים לב לאי-הוכחת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם בעצם הרשעתו, וכן בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה - אין מדובר באחד המקרים החריגים בהם מתקיים פער קיצוני בין עוצמת הפגיעה בנאשם לבין האינטרס הציבורי שבהרשעה. לפיכך, הבקשה לביטול ההרשעה נדחית.

מתחם העונש ההולם

11. אדם המאיים על אדם אחר, פוגע בזכות הבסיסית לביטחון אישי ולשלווה הנפש. משנה חומרה יש לראות בביצוע עבירה זו כנגד בת זוג, במסגרת התא המשפחתי המצומצם, אשר אמור לשמש מקום בטוח ומגן. את מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לבחון בהתאם לנסיבותיו המשתנות של כל מקרה ומקרה, תוך מתן משקל משמעותי לנסיבות, בעיקר כשמדובר בעבירה המתאפיינת במנעד נסיבות רחב כגון עבירת איומים (ראו: ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (15.1.2014)). בית המשפט ציין את הצורך בהחמרת הענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג, העלולה להביא לאלימות פיזית (רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.01.2019)).

12. בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי מדובר באירועים שהתרחשו בארבעה מועדים שונים, אשר שלושה מהם בוצעו במהלך חודש ימים בשנת 2020. עובדות כתב האישום המתוקן פורטו לעיל בהרחבה, על מנת להבין את נסיבות המעשים והקשרם. אין מדובר באמירה אחת, מסוימת, של איום בכל אחד מהאירועים, אלא במסכת של אמירות חוזרות ונשנות לגבי פגיעה מתמשכת במתלוננת. חלק מדברי הנאשם אינם עולים, כשלעצמם, כדי איומים אך יש בהם להצביע על הנסיבות. הנאשם איים על המתלוננת כי ימרר את חייה, יהרוס את חייה, ולא היסס לאיים אף בפגיעה קשה בה: "אם אני משלם מזונות אני גומר אותך"; "אחרי שאני אגמור אותך אני אלך לטיפול"; "כשאני אגמור אותך אני לא אדאג, כשאני אגמור אותך..."; "מספיק פעם אחת את מאשימה אותי אני נכנס בך אני גומר עלייך, את לא רואה שיש נאצי מולך...".

הנאשם לא הסתפק בכך, ולא בחל מלכלול את ילדיהם הקטינים בגדר איומיו, החל מאיומים בפגיעה בשמה הטוב של המתלוננת למול ילדיהם: "אני אשטוף להם את הראש אני אגיד להם שקרים..."; ועד לאיומים בפגיעה בקטינים: "אני חותך את הזין והורג את שני הילדים שלי ואותי, הורג את כולם, את כולם אני הורג...". בנוסף, בחלק מהמקרים הנאשם ביצע את איומיו בנוכחות הקטינים.

13. בחינת הפסיקה הנוהגת בעבירת איומים כלפי בת זוג, מלמדת כי רף הענישה משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, אופי האיומים, כמות המקרים הנכללת בענישה ועוד. כך, ניתן להצביע על מנעד ענישה הנע החל ממאסר מותנה, מאסר לריצוי בעבודות שירות (רע"פ 5608/23 יעקב דדון נ' מדינת ישראל (27.07.2023); רע"פ 637/21 מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל (25.02.2021); רע"פ 6403/18 יניב אליהו הרוש נ' מדינת ישראל (28.11.2018); רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.2018)), ובמקרים מסוימים אף מאסר בפועל (רע"פ 1738/15 ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל (11.03.2015)).

יש להדגיש כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד המרכיבים בהם מסתייע בית המשפט בעת קביעת מתחם ענישה, אך יש לתת משקל משמעותי לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה המשפיעות על מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

14. במקרה הנדון, בהתחשב בפרק הזמן הקצר יחסית בין המעשים השונים אשר בוצעו כלפי אותה מתלוננת, על רקע דומה, אני מוצא כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר יתחשב בריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם. בהתאם לעקרון ההלימה המנחה, לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות, את העובדה שמדובר בריבוי עבירות, וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין ארבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

15. במסגרת טיעוניו התייחס ב"כ הנאשם לאפשרות של סטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, תוך אימוץ הענישה עליה המליץ שרות המבחן. סוגיה זו נטענה באופן בלתי ממצה וכחלק מהטענה לביטול הרשעת הנאשם. כפי שפורט לעיל, שאלת ביטול ההרשעה כרוכה בתנאים שונים משאלת החריגה ממתחם הענישה, ונבחנת בטרם נקבע מתחם זה. לפיכך, אתייחס בקצרה בלבד לטענת הסטייה בשל שיקולי שיקום ממתחם הענישה. מדובר בסוגיה אותה יש לבחון בצורה זהירה, תוך בחינה מדוקדקת של ההליך השיקומי והשינוי שעבר הנאשם, ולסטות ממתחם הענישה רק במקרים נדירים ומובהקים המצדיקים זאת:

"נקבע לא אחת כי יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בתוך כך, נקבע כי יש לבחון, בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת אשר הובילה אותו לביצוע העבירות... כן נקבע, כי יש לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ולסטות ממתחם הענישה ההולם רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם"

(ע"פ 1229/19 יפתח סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.7.2019)).

בנסיבות המקרה הנדון, הנאשם השתלב בטיפול במהלך השנתיים האחרונות. יחד עם זאת, מהערכת שרות המבחן עולה כי הנאשם עדיין מתאפיין בדפוסי אישיות וחשיבה נוקשים, צרכי שליטה מוגברים, קושי בוויסות רגשות והתנהגות, וכן כי הוא זקוק להעמקת הליכי הטיפול ורכישת כלים נוספים לוויסות התנהגותו ורגשותיו. אין מדובר במקרה הנכלל בגדר אותם "מקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם".

באשר להמלצת שרות המבחן, אציין כי מדובר בהמלצה לה משקל משמעותי אולם היא אינה מחייבת את בית המשפט הבוחן שיקולים נרחבים נוספים מעבר לשיקולים אותם בוחן שרות המבחן.

16. הנאשם בן 40, ללא עבר פלילי, גרוש מהמתלוננת ואב לשני ילדים קטינים. בפתח הדיון קיבל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה, ובסמוך לאחר האירועים פנה באופן עצמאי לקבלת טיפול ייעודי. הנאשם התמיד ושיתף פעולה במסגרת הטיפול, גם אם ביצע הפסקה מסויימת במהלכו וכן לא הגיע לטיפול לתוצאות המאפשרות את הפסקתו. שרות המבחן התרשם כי כיום פחת הסיכון להישנות עבירות כלפי המתלוננת, אולם ציין כי ישנה חשיבות להמשך שילובו בטיפול בשל מאפיינים בעייתיים שפורטו לעיל. צורך זה עולה אף מההתייחסות המתלוננת, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר שרות המבחן ובעדותה בבית המשפט. יש לתת משקל לזכות הנאשם לשנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, מבלי שנפתחו כנגדו כל תיקים נוספים, ולכך שמדובר למעשה בפרק זמן קצר במהלכו בוצעו העבירות. בנסיבות כוללות אלה, אני מוצא כי יש למקם את הנאשם קרוב לרף הנמוך של מתחם הענישה. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חמישה חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות עמידתו בתנאי ההעסקה במסגרת עבודות השרות.

ב. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת איומים תוך 3 שנים.

ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 1,500. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים החל מיום 1.8.24 ומידי חודש בחודשו. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, במעמד הצדדים.